

חזית הטירוף

אם זה קורה כאשר מדובר על הסכמי ביניים קטן, ועד נסיגה של כמה קילומטרים כמירכב סיני — מה יקרה כאשר יכתיבו ההיגיון, השכל הישר ויצרני הקיום האומי נסיגה גדולה לאורך כל גבולות ישראל, ופירוק סיטוני של התנחלויות והיאחזויות?

מה יהיה כאשר יוסכם על נסיגה מהותית בגולן, ויישובי המפד"ל ול"ע והמערך ימצאו את עצמם בשטח שיחזור לסוריה?

מה יהיה כאשר יוסכם על החזרת הגדה המערבית לידי הפלסטינים, או אפילו הירדנים, ויתחייב פירוק שרשרת היישובים שהוקמה על פי תוכנית אלון לאורך הירדן, כשדה מוקשים בדרך אל השלום?

"חזית הטירוף" אינה מוכנה להחזיר שטחים תמורת שלום, כי אינה רוצה ואינה מאמינה בשלום. בתפיסת העולם הזאת, שלום עם גויים אינו יכול כלל להיות אמיתי, ובמילא הוא מוביל לשואה.

רק הדימיון הפרוע ביותר יכול לתאר את הנועזים החוזרים ונישנים הצפויים במדינה עם כל צעד נוסף לקראת השלום. משלב לשלב תגבר עוצמת המהומות, יתלהט סיגנון

ההסתה בכתב ובעלפה, תחרף האלימות של המונים ושל יחידים — עד שייעשה, ברגע השיא, ניסיון ממשי של פוטש מזויין מלא.

מהומות השבוע לא היתה הצגת ימכורה, ואף לא חזרה כדלית. היתה זו רק אחת החזרות הראשונות לקראת הכאות.

כאשר יתרומם המסך ביום ההכרעה, תזדעזע הדמוקרטיה הישרי ארית עד יסודותיה — ואין כל ביטחון שלא תקרום ותתמוטט.

כנה זו אינה דימונית, ואין היא נחלת העתיד הרחוק. הסכנה היא מוחשית, והיא תגיע לשיאה תוך שנים מעטות, אולי כבר תוך חודשים מעטים.

אך מול חזית הטירוף אחוזת הדיכוי, עומדת ישראל השפויה אובדת עצות וחסרת מעש, בלתי מוכנה מבחינה מעשית ורוחנית.

מול הפגנות המונים של הקנאות הלאומנית, לא היתה לה היכולת לערוך אף הפגנה רצינית אחת של כוחות השלום והדמוקרטיה. ההפגנות הנגדיות היו עלובות, תנועות קיבוציות, חוללות אוכלוסיה של רבבות רבות, לא היו מסוגלות להוציא לרחוב 500 איש. מנגנונים מיסלתיים, מושפעים במיליוני לירות, לא יכלו אף לנהל הסברה רצינית מול הגל העכור של תעמולה לאומנית, שורם מכליית הקשורת הגדולים.

המיסלגות הגדולות והקטנות, הישנות והחדשות, נחשפו השבוע בכל ערוותן. זהו חלק העיקרי של השבוע: מול ההתקוממות ההמונית של הימין הדתי-לאומני, לא עמדו אלא תותחיהם של המישרה. אוי דמוקרטיה, אם זוהי הנגתה היחידה!

אלות מישר-גבול יכולות לפצח גולגולות, אך לא לנצח במאבק על נפש הציבור. לשם כך דרושים כוחות שונים לגמרי. את זאת הוכיח סופה של הרפובליקה של ויימאר.

רק ונוצר מצביחירום לדמוקרטיה הישראלית, ורק באמצעים של חירום אפשר לעמוד בו.

מול התגייסות ארץ-ישראל השלמה, יש לגייס את ארץ-ישראל השפויה, חייב לקום אלתר מטה-חירום להגנה על השלום והדמוקרטיה.

מטה שיהיה מסוגל לארגן ולגייס המונים בעת הצורך, כדי לשלול מן המיעוט הקנאי את השליטון ברחוב.

מטה שיפעיל את מיטב המוחות, כדי לנהל הסברה שיטתית ובעלת-מעוף מול שטף ההיסטריה המפוברקת.

מטה שיתכנן ויבצע מיבצעים של פעולה ציבורית, לקידום פני מעשי-פוטש, כל ניסיון לשבש את סידרי השליטון, לעצור את ההתקדמות לשלום, לכפות על הרוב את רצון המיעוט — צריך והיתקף בקריהברוד של התנגדות מעשית, מאורגנת, יעילה ומאסיבית.

אל ניתן לוויכוחים קטנוניים על דיקטוקרטיה, לאינטרסים העלובים של פלג זה או אחר, לחשובו האישי של פלוני ואלמוני, לשבש את ההתארגנות הזאת. כאשר המימסד אינו מתפקד, כאשר המנגנונים הפוליטיים הסדירים מנוונים, דרושה יוזמה בלתי שיגרתית כדי לעמוד מול משבר בלתי-שיגרתית.

הדמוקרטיה נתונה במצור. עצם קיום המדינה נתון בסכנה. זהו צייגים דארוני-ישראל השפויה, ההמונית והיפה!

לם יוצאים מחוריהם, אחד אחד, כל הטיפוסים הידועים של ארץ-ישראל המטורפת. הקנאים הדתיים החשוכים, שהפכו את המוסר היהודי המפואר לפולחן של שבת, והחותרים בגלוי או בסתר להקמת הדיקטטורה של הקומץ הנבחר שבעם הנבחר. הלאומנים שלוחי-הרסן, הסידי השלוחה היהודית של המוסר ההוטוטטי, אשר הוביל אך לפני דור לרצח שישה מיליוני יהודים.

תמהוגניים סתם, מכל המינים ומכל הסוגים, ערברב של מעוותי-נפש, לוקי שיגוען הרדיפה ותסביך-הנחיתות, המוצאים פורקן לבעיותיהם הנפשיות במהומה הלאומית הגדולה.

התגייסות גדולה ומרשימה, דוחה ומטוכנת, לערבים יש "חזית הטירוף". לנו יש "חזית הטירוף".

זו זוו מאוחדות כמטרה משותפת: לעצור כל התקדמות לשלום, לטרפד כל ניסיון של הסדר, לחסל "בוגדים", "תבוסנים", לכפות מיזמה חדשה על המרחב המוענה והשוותת-דם, בשם אלוהי-צבאות ואללה, ארץ-ישראל השלמה ופלסטין המשוחררת.

הם, בסך-הכל, בחורים טובים, אידיאליסטים, פטריוטים, אידיאליסטים — בוודאי, פטריוטים — בוודאי, אבל אין זה מקטין את הסכנה הטמונה בהם. להיפך.

אידיאליסטים ופטריוטים גרמו לכל אסונות המאה ה-20, למרתצידים ששמו קץ לחייהם של עשרות מיליוני בני-אנוש, בחזיות ובעורף, במחנות-מוות ובמרתסיעינויים. אין מהתירוח מסוכנת יותר מאשר האידיאליזם שפרץ את גבולות שפיות-הדעת, והוציא כריצת-אמוק. אין אידיאולוגיה קטלנית יותר מי אשר הפטריוטים שאיבד את הכלמים, הוציא כדהת-שיגעון לדרום עמים וארצות. מנועיות קוראים לזה פאשיזם.

היש תועבה שלא בוצעה במאה ה-20 בשם האידיאליזם הפטריוטי? האם לא התגייס מיטב הנוער של איטליה וספרד, גרמניה ויפן תחת דגל הפטריוטיזם האידיאליסטי, ויצא למירוח המטורף אל ההתאבדות?

ההיסטריה עשתה היסטוריה!

הי התוכנית הפוליטית של "חזית הטירוף", המנסה עתה למנוע את ההסדר בדרך של אלימות מילולית ומעשית?

התוכנית פשוטה בתכלית: לנתק את ישראל, סופית והחלטית, מכל ידידה ותומכה בעולם, ובראש-הראשונה מארצות-הברית של אמריקה.

(העולם כולו נגדנו / אבל לנו לא איכפת...)

להתבצר בגבולות ארץ-ישראל השלמה המורחבת, בעזרת נשק המתיישן במהירות, שלא תהיה לו תחלופה.

להביא בהקדם האפשרי למלחמה חדשה, שבה נעמוד לבדנו מול העולם הערבי כולו, אשר יינה מתמיכה גלויה וסמוייה מכל מעצמות העולם.

ובסוף, ללא-ספק, בשיא התהילה והגבורה — מצדה חדשה, סוף. (ברם ואש יהודה נפלה / ברם ואש יהודה תיפול!)

אין זו תוכנית חדשה, היא בוצעה כבר פעמיים בתולדות עמנו. חזית-הטירוף השתלטה על ממלכת-יהודה, השליכה את הנביא ירמיהו אל תוך בור של טיט, ויצאה למלחמה חסרת-התחלת שנסתיימה בחורבן בית ראשון.

חזית-הטירוף הכריזה על המרד נטול-התיקוה נגד האימפריה הרומאית הכבירה, חרף אזהרותיהם של מיטב המדינאים ואנשי-הרוח של הדור, והביאה לחורבן בית שני, אם אחר ייתן לה, תביא חזית-הטירוף, בני שמץ של ספק, לחורבן בית שלישי.

וכנית מדינית מופארת זו קשורה וזכרונה בתוכנית פנימית, כל תהיה לאיש אשליה: קנאות הלאומנית אינה יכולה להתקיים בכפיפה אחת עם הדמוקרטיה. זה הוכח פעמים רבות בעולם, זה מוכח עתה בישראל.

מה שקורה השבוע בישראל הוא מעשה של פוטש, הכוונה המוצהרת של המפגינים היא לכפות את רצונם על מדינת-ישראל כולה, ולמנוע בעד הממשלה והכנסת להכריע בעניינים המסורים לידיהן.

המליצות נוסח בגין על "בחירות חדשות", "מישאל עם" אינן אלא מסד-עשן, אין כל בסיס חוקי לדרישה זו. אילו נתקבלה, היו נערכות בישראל בחירות פרמנטיות, כאשר מיעוט משבש את פעולת המוסדות הנבחרים בכל שני וחמישי.

מתי לא דרש מנחם בגין בחירות חדשות? מתי לא טען כי המיעוט הוא רוב והרוב הוא מיעוט?

חתימה על הסכמי-זוטא, הכרוך בתווזה כלשהי של צה"ל, היא בתחום סמכותה של הממשלה הנהנית מאמון רוב הכנסת, שנבחרה לכהונה של ארבע שנים.

אבל העניין הפורמלי הוא מישני, "חזית הטירוף" יודעת שהיא מיעוט, אבל היא יודעת גם כי מיעוט קנאי אלים וחסרי-מעצורים, הנתמך עידידי כליית-קשורת ההמוניים של הימין, יכול לנטרף את הרוב.

לשם כך עליו לגייס המונים, לשבש את החיים הנורמליים, ליצור אווירה של תהור ובוהו וחוסר-מוצא לערוך הפגנות אלימות בלתי-פוסקות, למוטט את סידרי-השליטון, כל זה נעשה השבוע.

זוהי רק ההתחלה.

מראה המחומות ההמוניות הסוערות, למישמע הזעקות ההיסטריות של האלפים המשולהבים, מזדקרת שאלה אחת, פשוטה ומאימת: